

Redacció i Administració: PLAÇA CONSTITUCIÓ, 4	<h1>EL XÀFEC</h1>	:: :: ANUNCIS :: :: a preus convencionals
Dels treballs publicats, en seran responsables els :: séus autors ::	Periòdic independent — ■ — Sortirà cada 15 dies	No's retornen els originals, encara que no's puguin bliquin :: ::
10 cénts.		10 cénts.

Quan desapareixerà EL XÀFEC?

Es ben manifest el desitj d'alguns conveïns de procurar per tots els medis l'anul·lació de nostre periòdic per ésser segons ells perjudicial als interessos morals i materials de La Garriga per convertir-se-lo en ell estampat en causa de perturbament del poble per a revolucionar i sotreguejar sa constitució íntima cap-girant sa tranquil·litat moral i apacible.

Aitals falsetats, d'ésser dites de bona fe no'ns tindrien altre valor que'l d'enmirallament dels seus sentiments condensats amb una esquivada intel·ligència que'ls porta a la condemna constant de tot allò que no poden capir i menys comprendre. Més de dir-se per mala fe amb la finalitat d'entorpir i anular nostra actuació, ens abstenim la contesta per lo forta i contunden que brollaria de la nostra ploma.

Els sers que la maldat es patrimoni de son esperit roblert d'indignitats, tenen la gosadia de no combatre amb vehemència, menyspreuant-les i declararse'n enemics de totes aquelles institucions o campanyes que persegueixen una finalitat educadora moral i reivindicadora de drets de ciutadans, mes seguint-ne entrebanc de sos innobles i perversos propòsits propalan que sos fins son perjudicials, abominables, criminals, seguint aquest el desllorigador de la campanya baixa i calumniosa que ve fent-se contra EL XÀFEC, i la seva missió redemptora en nostre poble.

Mes fem-ne examen seré i detingut :

La Garriga d'ara no es la de trenta anys enrera, tot s'ha modificat, tot s'ha trasmutat. A les hores era un poble agrícola, feude d'uns quants propietaris que mangoneixaven sos interessos quasi sempre en profit propi ; avui, gracies al impuls d'una joventut forta i ardida deslligada de prejudicis i convencionalismes s'han relegat aqueixos eters propulsors dels destins de nostre poble a ésser una de tantes forces vives que formen sa constitució, empró no la única la que tot ho avasallava.

Els interessos de nostre poble podem classificar-los en materies i morals : els primers, els formen totes les forces vives que com a fons cristal·lins i abundoses el nodreixen dividint-se en propietaris, comparants, arrendataris, forasters afincats, forasters llogaters i industrials. Tots, qui més qui menys, tenen drets i devers a complir i respectar en el poble i deuen preocupar-se i intervenir amb sos destins, puig la seva part integrant complementa el tot i nivella i relliga el conjunt armònic de la nostra petita societat.

En lo que fa referencia als interessos mo-

ral, dirém que van íntimament lligats amb els materials tal com al teixit la trama i l'urdit, que al sotmou-res i decaure uns, inutilitzen per complert els altres.

Tot home que vulgui prescindir d'aqueixes mentades forces no fent-los-hi part en la direcció del conjunt, tot home que vulgui el predomini d'una clase amb vers les altres per convertir-se ell i sols ell en capdill per a ésser el capítol de la que mana, farà una disgregació del conjunt armònic, farà un «partit» dintre del poble i el régim de la constitució que l'integra será trontollada i compromesa sa estabilitat, convertint-se allavors sa actuació en malaltia moral del mateix devenint per aquest sol fet, en agitador indirecte per a donar motiu de protestes a les classes vexcades per son poder i el disgust de les preterides.

Hi há herbes verinoses com n'hi há de atractívoles i flairoses més de molts anys, i quasi per a tradició que de les primeres en patim malhauradament en nostre poble.

Qui creu pot prescindir de tothom, molt s'equivoca, puig es nivella amb qui es creu imprescindible i s'enganya al pretendre fer víctimes de son orgull als qui considera en inferioritat, puig quasi sempre recau en propi desprestigi.

No n'hi ha prou amb tenir grans qualitats cal de les mateixes fer-ne bon ús i aná contra l'opinió i la corrent del temps es capgirar-ho i entorpir-ho tot seguint aixó lo que per disort en aquí passa.

Molt sovint ens manca l'experiencia malgrat el transcurs dels anys i l'allissonament dels fets, explicant-se aixís tan sols que qui tal fá i pensa trova sempre que no tenen bon seny sinó aquells pobres d'esperit que amb resignació suporten el seu jou, seguint per aquests EL XÀFEC tot lo que deixem estampat al comens, seguint per aquests denigran fer-s'hi i descredits sos elogis, naixent-ne d'aquí tots els mals.

El poder personal ho sotregueix tot, les passions s'esgrimeixen, armes innobles llueixen en l'escomesa portant la fretura de la lluita a terrenys vergonyants.

El que mai está possessionat de la raó es el que li manca sempre la sublimitat d'ánim i fons de bonesa per a conferirla a qui per dret n'és mereixedor.

Mentres tingui el governament qui per voluntat de majoria no n'és acreedor, mentres es falseigi o tergiver-si la veritat, mentres es gaudeixi el poder amb propi benefici i en contra del poble, mentres hi hagi conturbenies polítiques amb perjudici i en descréit de persones determinades, mentres qui exerceix el poder posi entrebancs en reformes sumptuoses que l'esplendidés d'un bon patrici fa

factibles, mentres tot aixó perduri existirà EL XÀFEC per a posar l'inri a qui en sigui mereixedor i per a desenmascarar aquelles persones ben considerades en societat i que 'n el fons no tenen altre mérit que'ls vicis i malifetes que serveixen pel comers de la vida.

Quan tot lo exposat desapareixi com vetlladó d'inesperada resurrecció, envollat amb ells anirà EL XÀFEC.

La Festa Major

Tenim propera la festa major i encara ningú dona senyals de vida. Si no fós la sorpresa que cada any ens dona a última hora, diríem que no se'n farà.

A nosaltres no'ns estranya aquesta actitud espectant que guardan els interessats en fer-la, tal vegada, per donar lloch a que's descobreixi l'incògnita i puguin aixís prevenir-se d'un probable fracàs, com ha ocorregut altres vegades.

Desgraciadament, la nostra festa major no ha sigut mai una verdadera manifestació popular, ja que ha estat mangonejada en profit exclusiu de dos o tres contribuyents que han passat per sobre de totes les raons més atendibles i dels interessos generals del poble. Podém ben dir que no és la festa del poble, sinó la de «Can Petita».

Aquesta casa, que no rebutja l'oportunitat del moment per a treballar en profit propi, s'havia proposat monopolitzar totes les festes, fins aquelles qu'estaven subvencionades en part, per diferents veïns del poble.

No tindríem res a objectar si's tractés únicament d'aquelles festes organitzades per la mateixa, pero no, ells fins per egoisme volen exercir la seva influencia sobre aquelles més populars, més tradicionals i més nostres, fent-les fracassar per a sortir més beneficiats en les seves, sense que'ls preocupin per a rés el interessos de nostre poble i dels que amb més dret exposen els seus, per a no deixar les mateixes en mans d'aquests mercaders.

Mentres s'ha celebrat en el lloch conegut pel tennis, impossibilitant tot intent per a contrarrestar l'influencia d'aquest vergonyós monopoli, hi havia que veure l'espectacle trist que s'oferia a la vista de propis i estranys, deixant la població totalment deserta amb les portes de les cases tancades.

Aquesta mena de festes, que son l'esclat de franca germanor que'ns agavella a tots, i lligan l'esperit dels que senten l'alegria de la festa, ha sigut en nostre poble l'origen de la discordia i el moment d'exterioritzar el partidisme de cada hù.

Pel caràcter de la mateixa hauria d'ésser aquesta una festa en la qual s'hi fonguessin tots els ideals, deixant de banda les lluites locals que, encara que justes i patriòtiques, (entaulades en defensa de la veritat i la tradició) donan lloc a que siguin explotades en benefici dels seus inniciadors per a fer-los

més apacible el reste del estiu aquells paratges encantadors de la Suïssa.

La culpa d'això l'han tinguda un bon xic les autoritats, les que se n'han desentés sempre, deixant aixís expedit el camí, perquè aquells poguessin amb entera llibertat fer el seu verdader Agost, com vulgarment se diu.

Si les autoritats en lloc de patrocinar les iniciatives d'aquesta casa s'haguessin interessat una mica més de la prosperitat del poble, no haurien tolerat que la festa major se celebrés exclusivament en el tennis, donant aixís una satisfacció justa i merescuda a tots els veïns i industrials que durant tot l'any venen sacrificant-se per a nivellar el presupost de gastos de nostre erari municipal.

Està molt en raó que si els industrials se'ls obliga a tota mena de pagaments, per a atendre les necessitats del poble, molt just és també que, si un dia poden rescabalar-se o alleugerir-se dels seus dispensis crescuts se'ls hi tingui en compte.

Tothom sab els grans treballs que han sigut precisos fer, per a desfernos d'aquesta tutela, o millor dit, d'aquest imperialisme absolutista a que estavem condemnats, per l'inepcia de les autoritats i per l'ignorancia dels que secundaven la seva obra.

No vol dir això que cada hù no fos lliure d'anar allà ahont millor li semblés, però hem de convenir que, d'un modo indirecte uns, i per partidisme altres, ajudaven a triomfar els proposats d'aquesta casa, sens altre profit o resultat que'l benefici consegüent que obtenien, segur i conegut de tots.

No seria això res si únicament haguessin proposat una festa més en obsequi als seus clients, ampliant el programa de nostra festa, però heu's-aquí que, enorgullits de la força d'un vergonyós feudalisme, l'esgrimien valentse de totes les males arts de que disposaven, per a ofegar totes les iniciatives que'l poble volgués intentar.

Davant dels fets inaudits que revelan una opressió descarada, ens creiem excusats de donar més proves.

Ningú negarà ni provarà lo contrari d'aquesta influencia de domini que, a espatlles del poble ha volgut sempre exercir aquesta casa, no solament en la marxa administrativa del mateix, sinó fins volguent-nos arrebastar lo més íntim, lo que's vera encarnació i tradició del sentiments de nostre poble, fent-li perdre aquell caràcter de franca manifestació popular.

Com diem en el «Comentari» del nombre passat, «ells que no perdonen ni olviden el que la propia dignitat no'ls deixa endogalar-se en el seu jou», podríem citar el fet d'ara dos anys, que feren en companyia dels seus satèlits una campanya indigna amb el propòsit de fer fracassar la festa que amb tan bon acert s'encarregà de sa direcció la Junta de Caritat en profit de l'institució benèfica que representaven i administraven, evitant aixís que la festa del poble s'entronitzés en el tennis per a gloria i profit d'ells i perdés la popularitat, prenent el nom de «La Festa de Can Petita».

Aquesta gent son aquells que'l seu patriotisme (?) els porta a obrar d'aquesta manera i son els que tan s'interessan pel be del poble.

Ara que ja hem pogut deslliurar-nos de caure en les garres d'aquest llop famolenc que volia engollir la vida de nostre poble reduint-la en el cercle del tennis, fent-la mesquina i interessada, es hora de fer un suprem esforç per a tornar-la a son temps primitiu, donant-li el verdader caràcter popular que tenia sense exclusivisme ni miraments que perjudiquin a ningú, ja que'n contribuïm tots en ella amb la mateixa bona voluntat.

Hem d'acabar d'una vegada aquella llegenda rutinaria i fatídica que baixament s'inculebava a tots els de bona fe, fent-los creure que'ls dissidents, aquells que no volien reconèixer la seva autoritat i que treballaven pel verdader poble, son encara avui els perturbadors de la pau i els causants de la seva decadencia.

F.

COMENTARI

Al fins ara company nostre En Joseph Aymerich, instigat no sabem si per íntim disgust o per pressió de certs elements, publicà el dia 5 de Juliol en *El Día Gráfico*, de Barcelona, lo que segueix :

«En esta poblacion ve la luz un periódico quincenal titulado EL XAFEC; se han publicado ya algunos números, y a decir verdad no hemos visto aún aquella labor de regeneración y saneamiento moral que nos prometía en su primer número.

Su labor hasta hoy ha sido destruirlo todo manchando la dignidad de personas respetables como sucede en su último número en un artículo que aparece bajo la firma de su director; y después dirán que su publicación es altamente beneficiosa a La Garriga. —Aymerich.»

. . .

Lo que ha sigut contestat y publicat en el mateix diari del passat dia 10 amb la forma següent :

«La Garriga 7 Juliol de 1914.

Sr. Director de *El Día Gráfico*.

Barcelona.

Muy señor mío y de toda consideración y respeto: Habiendo sido publicada en el diario de su digna dirección del día 5 del actual una correspondencia de esta localidad firmada por el corresponsal D. José Aymerich, en la cual me atribuye hechos de los que soy irresponsable, le suplico encarecidamente que para dejar a salvo mi honorabilidad y resplandezca la verdad totalmente desvirtuada por dicho señor que-hasta la fecha ha venido colaborando y pagando cinco pesetas mensuales para el sostenimiento del periódico que tanto critica, tenga la bondad de publicar el siguiente escrito, por lo que le quedará agradecido y le da las gracias este su afmo. y ato. S. S.

El Director de EL XÀFEC
S. FORTUNY

El artículo que bajo mi firma se publicó en el número de EL XÀFEC el día 28 de Junio último, titulado «Al Clero», del cual hace referencia en la correspondencia de esta localidad firmada por el corresponsal D. José Aymerich, publicada en el periódico de su digna dirección del día 5 del actual, fué inspirado para vindicarme ante la opinión de la inexactitud de los rumores falsamente propalados en público, invitando a este efecto a D. José Castellá, capellán, a que rectificara las palabras pronunciadas en la conversa-

ción sostenida en la rectoría parroquial con D. José Aymerich, por entrañar una ofensa a mi dignidad y para otra persona aludida.

Quien me enteró de todo lo ocurrido en dicha reunión fué D. José Aymerich, en el despacho de mi casa, el día del Corpus a las seis y media de la tarde, enterándome de otras cosas de los capellanes y de la que motivó la publicación de mi artículo en EL XÀFEC.

Ante la gravedad de las susodichas palabras, le hice patente mi deseo de sincerarme ante la opinión por medio de un escrito, no sin antes hacerle presente que necesitaba justificarme de lo que diría el día que me llamaran a los tribunales de justicia, y por tal motivo le supliqué no me viera obligado a rectificar mis manifestaciones, contestando que podía hacerlo sin ningún reparo, dándome al propio tiempo el nombre de dicho señor Castellá, a quien yo no conocía.

De todo cuanto dejo transcrito, tengo testigos para poder probarlo en todos los terrenos, sin perjuicio de recurrir a los tribunales en demanda de responsabilidades si el proceder de dicho señor Aymerich ha dado lugar a ello.»

Al bon criteri de nostres llegidors confiem el comentari.

MUSICALS

En el nostre estimat confrare *El Poble Català* hi escriu articles parlant de música un senyor o un noi que firma «Orpheus», i que segons tenim entés, es castellà, clerical i respón al nom de Moreno.

Segons aquest noi, Gluck als 130, 131 i 132 anys, va produir «Fedà», «Alessandro nell'Indie» i «La caduta di Giganti».

Nosaltres hem regirat paperam, i veiem que Gluck morí als 73 anys; nasqué en 1714 i morí en 1787. Veiem, doncs, amb pena que'l puntal d'En Cussó S. F. H. A., es menys sabi de lo que pensavem.

Diu «Orpheus» que Gluck contava amb l'apoi de Berlioz i *Rosseau*. Deixant apart que deu volguer referirse a J. J. Rousseau (lo menys que pot sapiguer aquest senyor es d'escriurer els noms que menciona), tenim de dirli que l'apoi de Berlioz deu haver-sel inventat ell, ja que Berlioz no nasqué sinó 16 anys després de la mort de Gluck!!

Ara, naturalment, si en Moreno vol que Gluck hagi viscut 132 anys, si que hi trovarà'ls comptes.

Parla dels contrincants de Gluck i cita entre ells: Catel, Lully, Mehul, etc., etc.

Pro, home de Deu, si quant va neixer Gluck, ja feia un quart de segle que Lully havia mort!!

Si quant Gluck va morir als 73 anys (no als 132) tot just En Catel ne tenia 14 i En Mehul 24!!!

Si durant l'època gran de Gluck que cita En Moreno (1776-1779) En Catel tenia de 3 a 6 anys i en Mehul de 13 a 15!!! Cóm podien ésser contrincants?

Si tots els demés músics que cita «Orpheus», llevat un o dos, En Gultry, En Martini, En Lesueur, En Cherubini (no Querubini, senyor Moreno!) varen naixer de 30 a 50 anys après que Gluck, i per lo

tant dèu considerar-sels com d'una nova generació!!

Francament, trobem que no «diu» per un confrare de l'importància de *El Poble Català* deixar tocar campanes a un bon noi que serà molt Moreno i firmará «Orpheus», pro que no sab de que vá.

I llástima perque estavem massa ben acostumats d'uns quants anys ençà llegint els articles de l'únic crític que hi ha hagut en *El Poble Català* i potser, potser a Barcelona.

I que consti que no diem el nom per a que no se'ns digui que li fem «reclàme».

X.

MUNICIPALS

Continuant les vagances, els nostres cellers per no fer-vos oblidar aquesta secció fem copia de lo més interessant de l'acta de la sessió celebrada el día 10 de Maig.

* *

¿...?

«El concejal D. Juan Sallés dice que protesta de las obras ejecutadas por el señor don Miguel Plantada en el Torrente de la Coba, puesto que con dicha edificación se han perdido de unos cincuenta a sesenta metros de vía pública.

La presidencia contesta que aunque se note alguna deficiencia en ello, lo cierto es que el sitio de que se trata está más bien ahora que antes y que tal vez al terminar las obras tendrá las condiciones que debe reunir, que la falta cometida es de poca importancia por tratarse de un punto secundario comparada con los abusos que se notan de tanta o más importancia dentro del casco de la población, abusos que de quererlos corregir darían lugar a serias cuestiones y disgustos que debe rehuir este Ayuntamiento toda vez que ningún provecho ni a nada práctico conduciría pretender ahora su corrección, pues lo que importa es que en lo sucesivo no haya motivo para criticar a la Corporación de hechos de tal naturaleza, dándose así por terminado este incidente.»

¿...?

DES DE PUIGGRACIÓS

¡ Senyor Batlle, senyor Batlle ! :
 ¡ quina vaga de sessions !
 ¿ que váreu fer, tal vegada,
 sense permís vacances ?

Quinze jorns varen passar
 no celebrant—fent memoria—
 sessió de primera, ni
 segona convocatoria.

* *

Ja sé des d'aquí l'ermita
 (on, per vos, fa temps m'estic)
 qu'heu fet el maco uns quants dies
 per la gran ciutat de Vich.

Lo que no sàbia encara
 —tot i coneixent-vos prou—
 que os fessin felis les banyes
 quan mireu com corre'l bou.

Empró, lo que més m'estranya
 es vostra nova afició
 per veure com vola un home ;
 per a admirar l'aviació.

¡ Com si amb les aficions vostres
 a mirar-ho tot per alt
 no hagi vist volar cap ase,
 qu'encara es més natural !

¡ Senyor Batlle, senyor Batlle ! :
 Des d'aquest cim del turó
 no'os deixaré mai de petja,
 tant si os agrada, com no.

UN CAÇADOR.

NOTES

El día 28 del mes passat, conforme estava anunciat, va tenir lloc en el «Círculo de Recreo» el concert organitzat per la Junta de Caritat.

La concurrencia, que fou regular, aplaudí repetides vegades als encarregats de l'execució del mateix, especialment la part corresponent al chor «La Aliança», que canta molt encertadament, baix la direcció del seu mestre Sr. Aymerich.

Sens volguer discutir el dret que puguin tenir aquells que's dedican a pescar amb xarxa en la riera, elegant que's secana, nosaltres, que no sentim aquesta afició, els demanem a tots que en atenció a ésser tant aprop la platja del pont i constituint la mateixa un lloc d'esplai per a els que's dedican a fer-ho amb la canya, s'abstinguin en lo successiu tornar-hi, deixant aquests últims fer més soportables les hores d'ociositat de que disposen, segurs de que'ls ho agrairán, i nosaltres també.

Cridém l'atenció de nostre actiu (?) alcalde sobre l'estat deplorable en que's trova el torrent de Can Maresma. Quant no está plé de brutícia, es fá totalment intransitable aquell camí per l'aigua que amb molta frecuencia sobre ix del rec, causant les naturals molesties a tots els veïns i en particular als Srs. Maresma, que's veuen obligats a passar pel camí de Can Govern, el qual amb l'abandó qu'está, hi há pena de la vida, sobre tot de nit.

Fem avinent a tots els veïns que tinguin a fer alguna queixa relacionada amb el municipi, poden sense cap reparo dirigir-se a nostra Redacció, que l'atendrem amb molt gust d'ésser justa, no faltant-hi mai nostre apoi per a que tingui una acullida eficaç.

Degut a les grans molesties que han de sufrir els veïns que habiten en les extremitats del carrer dels Banyes i Calabria per efecte del molt trànsit de vehícols, demaném a tots els regidors de nostre municipi que's fassin resó de les justes queixes d'aquests, procurant l'adquisició d'una bota per a regar dits punts, com també l'avinguda de l'estació fins a la plassa i la carretera de Samalús, des de'l carrer dels Banyes fins a l'estació, doncs resulta que aquests trajectes son molt concorreguts i no hi há veïns per a regarlos com en l'interior de la població.

Cridém novament l'atenció de nostra Corporació Municipal referent a les obres en curs d'En Joseph Corrons.

L'omissió oferta per *El Día Gráfico* de no publicar la firma de nostre comunicat, quedá solventat en el nombre d'ahir día 10, amb gacetilla explicativa.

XAFEGADES

La rivalitat entre'ls propietaris dels establiments de banys ha arribat al «sumum».

Tots ells es desviuen en buscar comoditats per a els seus clients a fi de fer-los més atractiva i més soportable l'estada en els mateixos.

Figúrint-se quina se n'ha empescat la casa Blancafort per a donar una sorpresa als mateixos.

Poguent gaudir de la comoditat de la llum eléctrica des de les primeres proves condemnades a esperar pel sant de l'amo: Sant Joan.

I pensar qui diu que EL XÀFEC no deixarà venir forasters.

Está vist que nostre batlle ja no está content de que siguin únicament les persones les que l'hi fassin els honors.

No fa molts dies, amb una de les moltes rareses que té la «MURICA» l'hi precisa per a imposarse fer-li present la seva influencia amb aquestes mateixes paraules : «mira, MURICA, que parles amb l'alcalde» !

D'aixó se'n diu laborar per la cultura d'un poble.

Han comensat les millores tan bescantades per nostre flamant alcalde.

Segons hem pogut veure, els safretjos promesos en aquell famós manifest electoral, els han emplantat en l'encreuament dels carrers de Cardedeu i Bonaire, fense l'inauguració el día d'una forta xafegada.

La realització d'aquests treballs demostran una gran competencia, tan, que'ns obligan una vegada més a demanar l'amortització de la plassa d'arquitecte municipal.

<p>Joan Sallés Contractista d'obres</p> <p>CARRER DE LA CREUETA, 1</p>	<p>AGENCIA DE TRANSPORTS Acarreus :: Reexpedicions :: Trànsits</p> <p>Ubach, Barba i Prats</p> <p>BARCELONA: Primcesa, 37, (Telèfon 1297) VICH: Plaça Major, 33, (Telèfon 142) LA GARRIGA: Banys, 58 (Casa Xela)</p>	<p>Sucarana i Bellavista</p> <p>Hotel Catalunya Carrer de Cardedeu, 1</p>
<p>FÀBRICA DE SABÓ</p> <p>Josep Sampera</p> <p>Pi Margall, 77 CALDES DE MONTBUI</p>	<p>HOTEL DORÉ Situat prop de l'estació del ferrocarril</p> <p>Josep Marata</p> <p>SERVEI A LA CARTA I COBERTS</p> <p>— S'informa per al lloguer de TORRES —</p>	<p>ESPARTERIA — i —</p> <p>Sucursal "Tupinamba"</p> <p>JOAN MARTÍ Carrer dels Banys, 1</p>
<p>DISPONIBLE</p>	<p>Guarnicioneria i Matalasseria ****</p> <p>Venda de teles i llanes per a matalassos :: Preus mòdics</p> <p>ANTÓN CAMP Carrer del Centre, 4</p>	<p>JOSEP LLOVERAS</p> <p>Passatge Dachs, 2</p> <p>Informacions per a la compra, venda i lloguer de Propietats, Torres, i Pisos a la Garriga i veïnat</p>

Magatzems JORBA

BARCELONA
Call, 13 i 15, Telèfon 1676

MANRESA
Born i Sant Domingo

Les esplèndides seccions i tarifa de preus dels

Magatzems Jorba

sempre son imitades però mai igualades

Novetats per a homes i dones

- Llaneria o Roba blanca o Camiseria
- Merceria o Perfumeria o Relotgeria
- Sastreria o Sederia o Sombrereria
- Ornaments sagrats

Articles de camp i viatge.—Gran assortit en mosqueters, persianes, guardapolvos sacs de :: viatge, maletes, gemelos, refajos, bates, perfumeria, matalasseria i ombrel·les ::

TARRADAS i C. A

PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ, N.º 10

Instal·lacions elèctriques : Força i llum

Bombetes de totes marques — Il·luminacions decoratives

Assortit magatzem de materials elèctrics : Bombes : Mo'ors : Motors-Bombes : Aparells senzills i de luxe

Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a fer tota classe d'instal·lacions a La Garriga, L'Admetlla i Figaró.-ES FACILITEN PRESSUPOSTOS

REPRESENTANT A LA GARRIGA
JOSEP LLOVERAS

COMAS Y PORTAVELLA IMPRESSORS

TREBALLS COMERCIALS I EDITORIALS

VILLARROEL 12 Y 14
TELEFON 3028

BARCELONA